

شهرداری اهواز

خلاصه ای از زندگی نامه حضرت فاطمه (س)

خورشید تیره گشت و زمین و زمان گرفت
در بارگاه قدس دل عرشان گرفت

مه در محاق رفت و دل آسمان گرفت
ناموس حق چو گشت شهید از بنجای خصم

عَلَيْهَا السَّلَامُ

ایام فاطمیه ۱۳۳۴

یا بقیة الله! در هنگام تقارن ایام فاطمیه و نوروز، همدردی ما را با سوز دل امیرالمؤمنین علی (ع) و فرزندان داغدارشان، پذیرا باشید.

اللهم عليك في فاطمة الزهراء

بی نام تو زهرا، گره ای وا شدنی نیست
هرگز نفسی، بی تو مسیحا شدنی نیست

بوسه به گل دست تو معراج رسول است
فرزند کسی ام اییها شدنی نیست

اصلاً چه نیازی به پسر داشت پیمبر
نسل نبوی جز به تو احیا شدنی نیست

سلمان که مرید قدمت بود همیشه
فهمید که بی اذن تو آقا شدنی نیست

خورشید، زیادی ست به هر جا که تو باشی*
مانند تو هر نور که زهرا شدنی نیست

تو منحصرأ بانی این چرخ کبودی
در خلقت ما نقش تو حاشا شدنی نیست*

از چشم تو تا عرش خدا فاصله ای نیست
بی عطر تو فردوس فریبا شدنی نیست

باید که خدا بر قلمم واژه گذارد
چون جمله هم شأن تو پیدا شدنی نیست

((حسن کردی))

روابط عمومی و امور بین الملل شهرداری اهواز
اداره تبلیغات و انتشارات

www.ahvaz.ir

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت فاطمه (س) در نزد مسلمانان برترین و والامقام ترین بانوی جهان در تمام قرون و اعصار می باشد. این عقیده بر گرفته از مضامین احادیث نبوی است. این طایفه از احادیث، اگر چه از لحاظ لفظی دارای تفاوت هستند، اما دارای مضمونی واحد می باشند. در یکی از این گفتارها (که البته مورد اتفاق مسلمانان، اعم از شیعه و سنی است)، رسول اکرم (ص) می فرمایند: "فاطمه سرور زنان جهانیان است".

نام، القاب، کنیه ها:

نام مبارک آن حضرت، فاطمه است و از برای ایشان القاب و صفات متعددی همچون زهرا، صدیقه، طاهره، مبارکه، بتول، راضیه، مرضیه، نیز ذکر شده است. فاطمه، در لغت به معنی بریده شده و جدا شده می باشد و علت این نامگذاری بر طبق احادیث نبوی، آنست که: پیروان فاطمه (س) به سبب او از آتش دوزخ بریده، جدا شده و برکنارند.

کنیه های فاطمه (علیها السلام) نیز عبارتند از ام الحسین، ام الحسن، ام الائمه، ام اییها و...

مادر و پدر:

همانگونه که می دانیم، نام پدر فاطمه (س) محمد بن عبدالله (ص) است که او رسول گرامی اسلام، خاتم پیامبران الهی و برترین مخلوق خداوند می باشد. مادر حضرتش خدیجه دختر خویلد، از زنان بزرگ و شریف قریش بوده است. او نخستین بانویی است که به اسلام گرویده است و پس از پذیرش اسلام، تمامی ثروت و دارایی خود را در خدمت به اسلام و مسلمانان مصرف نمود. خدیجه در دوران جاهلیت و دوران پیش از ظهور اسلام نیز به پاکدامنی مشهور بود؛ تا جایی که از او به طاهره (پاکیزه) یاد می شد و او را بزرگ زنان قریش می نامیدند.

ولادت:

حضرت فاطمه (س) در سال پنجم پس از بعثت و در روز ۲۰ جمادی الثانی در مکه به دنیا آمد. اکثر مفسران شیعی و عده ای از مفسران بزرگ اهل تسنن نظیر فخر رازی، آیه آغازین سوره کوثر را به فاطمه (س) تطبیق نموده اند و او را خیر کثیر و باعث بقا و گسترش نسل و ذریه پیامبر اکرم ذکر نموده اند.

مکارم اخلاق:

سراسر زندگانی صدیقه طاهره (س)، مملو از مکارم اخلاق و رفتارهای نمونه و انسانی است که به یکی از آنها اشاره میکنیم:

امام حسن مجتبی در ضمن بیانی، عبادت فاطمه (س)، توجه او به مردم و مقدم داشتن آنان بر خویشتن، در عالی ترین ساعات راز و نیاز با پروردگار را این گونه توصیف می نمایند: "مادرم فاطمه را دیدم که در شب جمعه ای در محراب عبادت خویش ایستاده بود و تا صبحگاهان، پیوسته به رکوع و سجود می پرداخت. و شنیدم که بر مردان و زنان مؤمن دعا می کرد، آنان را نام می برد و بسیار برایشان دعا می نمود اما برای خویشتن هیچ دعایی نکرد. پس به او گفتم: ای مادر، چرا برای خویش همانگونه که برای غیر، دعا می نمودی، دعا نکردی؟ فاطمه (س) گفت: پسر من! اول همسایه و سپس خانه."

فاطمه (س) پس از پیامبر:

با وفات پیامبر اکرم (ص)، فاطمه (س) غرق در سوگ و ماتم شد. از یک طرف نه تنها پدر او بلکه آخرین فرستاده خداوند و ممتاز ترین مخلوق او، از میان بندگان به سوی خداوند، بار سفر بسته بود. هم او که در وجود خویش برترین مکارم اخلاقی را جمع نموده و با وصف صاحب خلق عظیم، توسط خداوند ستوده شده بود.

بیماری فاطمه (س) و عیادت از او:

سرانجام فاطمه بر اثر شدت ضربات و لطماتی که به او بر اثر هجوم به خانه اش و وقایع پس از آن وارد گشته بود، بیمار گشت و در بستر بیماری افتاد. گاه به زحمت از بستر برمی خاست و کارهای خانه را انجام می داد و گاه به سختی و با همراهی اطفال کوچکش، خود را کنار تربت پیامبر (ص) می رساند و یا کنار مزار حمزه عموی پیامبر (ص) و دیگر شهدای احد حاضر می گشت و غم و اندوه خود را بازگو می نمود.

وصیت:

در ایام بیماری، فاطمه (س) روزی امام علی (ع) را فراخواند و آن حضرت را وصی خویش قرار داد و به آن حضرت وصیت نمود که پس از وفاتش، فاطمه (س) را شبانه غسل دهد و شبانه کفن نماید و شبانه دفن کند و احدی از کسانی که در حق او ستم روا داشته اند، در مراسم تدفین و نماز خواندن بر جنازه او حاضر نباشند.

شهادت:

سرانجام روز سوم جمادی الثانی سال یازدهم هجری فرا رسید. فاطمه (س) آب طلب نموده و بوسیله آن بدن مطهر خویش را شستشو داد و غسل نمود. سپس جامه ای نو پوشید و در بستر خوابید و پارچه ای سفید به روی خود کشید؛ چیزی نگذشت که دخت پیامبر، بر اثر حوادث ناشی از هجوم به خانه ایشان، دنیا را ترک نموده و به شهادت رسید؛ در حالیکه از عمر مبارکش بنا بر مشهور، ۱۸ سال بیشتر نمی گذشت و بنا بر مشهور تنها ۹۵ روز پس از رسول خدا در این دنیا زندگی نمود.

